

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vez. 101

A bevont harci lobogó.

Pécs, 1896. február hó 21.

Nagy riadalmat okozott a múlt héten Bánffyék táborában az az egyhangu határozat, a melyet a bécsi Rajxrát a Magyarországgal való vám- és kereskedelmi szövetség felmondása tárgyában hozott s a melyhez az osztrák kereskedelmi miniszter szintén hozzájárult.

No lám, mondogatták magukban. mi kuruc magyarok soha sem mertük volna tenni azt Béccsel szemben, a mit a jámbor osztrák sógor mivelünk elkövet. Hisz a mi hű magyar mamelukjaink borzadva vetnek magukra keresztet, ha külön vámterületről, önálló magyar nemzeti bankról, szóval tisztán a saját érdekeinket szem előtt tartó független közgazdasági politikáról hallanak beszélni.

Ilyesmire a maguk részéről gondolni sem merészelnének, és pedig éppen nem abból az okból, mintha gazdasági függetlenségünket talán veszélyesnek tartanák az országra nézve. Óh nem, hisz alig pár napja írta a sugalmazott kormányparti „Pester Correspondenz“, hogy az Ausztriával netán kitűrendő vámháboru bebizonyítaná, hogy minden irányban Magyarország az erősebb fél, mert ha Ausztria vámot akarna vetni a magyar gabonára, magyar husra, akkor legelső sorban csak a saját fogyasztását adóztatná meg, minthogy bel-

földön vagy a szomszéd országokban nem képes kenyér- és hus-szükségletét fedezni.

De a magyar kormány s annak alá-
 zatos többsége nem mernek önálló vám-
 területet követelni, nehogy Bécsben rebel-
 liseknek látszassanak, mert hiszen azt
 mindenki tudja, hogy a kereskedelmi s
 közgazdasági különválással való fenyegetést
 az osztrákok csak fenyegetéskép emlegetik
 s ők vennék leginkább zokon, ha Magyar-
 ország felvonná az odadobott keztyűt s
 nem ujtaná meg az általuk nagy garral
 felmondott vám- és kereskedelmi szövete-
 séget.

Bécsi felfogás szerint tehát Magyar-
 országnak most kötelessége megijedni s
 ragaszkodni ennek a szövetségnek minden
 áron való megkötéséhez, következésképp va-
 kon teljesíteni a felcsigázott osztrák köve-
 teléseket. S mert a magyar kormányok
 mindig teljesíteni szokták a Bécsből rájuk
 diktált kötelességet, Bánffy most is kész-
 séggel fog megfelelni a bécsi parancsnak
 s keresztül fogja erőszakolni a magyar
 országgyűlésen a vám- és kereskedelmi
 szövetség megújítását úgy, a mint erre
 vonatkozólag az ordrét neki a császárvá-
 rosban kiadták.

Ha még akadt volna Magyarországon
 naiv politikus, a ki ebben kételkedik, az
 is kiábrándulhatott jóhiszemű reménykedé-
 séből, ha figyelemmel kíséri azt a kapko-
 dást, a mi ebben a kérdésben a kormány
 eljárását jellemzi.

Az osztrák famózus felmondási hatá-
 rozat első benyomása alatt a kormány fél-
 hivatalos szócsövei valóságos harci riadót
 fújtak, a „Pester Corr.“ is verdeste a
 mellét és ünnepélyesen kijelentette, hogy
 „ha odaát öngyilkos politikát akarnak kö-
 vetni, ha Magyarországot továbbat is ki-
 akarják zsákmányolni s e mellett a külön-
 féle tartományi gyűléseken gorombaságok-
 kal és otrombaságokkal illetik, akkor nálunk
 is könnyen felébredhet az a meggyőződés,
 hogy közös vámgazdaságra a fenforgó vi-
 szonyok közt gondolni sem lehet és ha
 egyszer az önálló vámterületet nálunk a
 politikai többség is napirendre tűzi, akkor
 aztán a legnagyobb gyorsasággal hozzá is
 fogunk a vámsorompók felállításához.“

Az ilyen félhivatalos hősködére lega-
 lább is azt hihette az ember, hogy Bánffy
 már meg is rendelte azokat a vámsorom-
 pókat valamelyik ácsmesternél, pedig hát
 az egész nem volt egyéb hangulatkeltésre
 számított üres puffogatásnál, mert a mint
 odaát csak üres fenyegetőzés a vám- és
 kereskedelmi szövetségtől való elállás, ép
 úgy nem lehet komolyan venni azt sem,
 ha a magyar kormány meghagyja a fél-
 hivatalos sajtónak az önálló vámterület
 emlegetését.

Lám, mihelyt a magyar ellenzék el-
 határozta, hogy válaszul az osztrák hene-
 gésekre indítványozni fogja a vám- és
 kereskedelmi szerződésnek magyar részről
 való felmondását is, a megújítási tárgyalá-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Nők barátja.

— A mai premiére. —

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Alighogy lehunyta szemét az örök álomra
 Alexandre Dumas fils, a kinél csak az apja,
 az öreg Dumas Sándor volt nagyobb bohéme,
 bár zsenialitás dolgában ez sem tett túl rajta,
 a budapesti nemzeti színház deszkáin egy
 új darabját adták a nagy francia szellem-
 őriásnak s az elragadtatásában tapsviharokra
 lelkesülő közönség ilykép áldozott annak a
 zseninek, a mely akkor már a Pére Lachai-
 seben aludta a halandók örök álmát, miután
 a halhatatlanság babérai már életében
 saját maga fonta körül a fejét s nevének
 valóban ércnél maradandóbb emléket emelt
 szindarabjaiban, melyek soha le nem tűnnek
 a repertoárról, uralni fogják azt, mint uralja
 száz évekket ezelőtt élt társa, a nagy britt
 költő, az ő darabjaival.

A „Nők barátja“ volt ez a darab, mely
 a múlt évi november hó 29 én került először
 színre a budapesti nemzeti színházban, hogy
 onnan aztán megkezdje diadalmi körutját az
 egész országban s eljusson ma estére hoz-
 zánk is.

A „Nők barátja“ Dumas Sándor régeb-
 ben írt darabjai közé tartozik. S mert vagy
 husz évvel előbb íródott, mint egy másik
 nagy francia író egyik legszemlésebb da-
 rabja, hát nem is lehet Dumast azzal vá-
 dolni, hogy ebből a darabból, a Sardou
 Viktor „Váljunk el“ jéből vette volna esz-
 méjét a „Nők barátja“ megírásához. De ne-
 hogy valaki Plagiosippos babérait vágyódó-
 nak tartson, mindjárt meg kell azt is mu-
 tatnom, hogy Sardout se illetheti az utánzás
 árnyéka sem, mert az ő alakjai bár igazság
 dolgában előbb állnak, de szellemesség te-
 kintetében messze mögötte maradnak Dumas
 alakjainak. És most ime a „Nők barátja“
 nak meséje:

Simerose Jane olyan nevelést kapott,
 hogy mikor kezét Simerose urnak nyújtotta,
 a házasságról nem tudott többet, mint egy
 gyermek s tegyük hozzá, mint egy nagyon
 jó gyermek. Szerette Simerose urat, de a
 házasságot nem képzelte egyébnek két lélek
 egyesülésénél, s a hogy Simerose ur az eskü-
 vő után belépett szobájába a férj jogaival,
 Jane nak a szüziesége megrémült, szemérme
 föllázadt „Halasztást kért a valóságtól“ —
 mondja Dumas a klasszikusok nyelvén. A
 miről szó van, olyan delikát dolog, hogy nem
 tudhatjuk tisztára, mi volt a Simerose ur
 első gondolata ebben a kényes, de nem vi-
 gasztalan helyzetben; annyi bizonyos, hogy

az utolsó gondolata rossz volt, mert a helyett,
 hogy úgy tett volna, mint helyében minden
 boldog és finom lelkületű férj, egy hónappal
 az esküvője után megcsalta kisasszony-fele-
 ségét. Jane megtudta a dolgot s ott hagyta
 a faképnél Simerose urat.

Az alapföltétel rendkívüli, de nem ért-
 hetetlen. S amikor Jane felpanaszolja az
 életnek, hogy: „senkinek sincs joga nem
 hasonlítani a többiekhez.“ ezzel a gyönyörű
 mondással Dumas elejét vette minden hét-
 köznapki kifogásnak. Az, amit látni fogunk,
 csak az előkei lelkék világában történhetik
 meg, de legyünk hálásak érte, hogy a szerző
 épp ebbe a világba vezet.

Mi fog történni? Az, hogy Jane szívé-
 ben fel fog támadni a hajlandóság az első heves
 vérű s barna arcú férfi iránt, aki ember-
 ölésre s öngyilkosságra kész szenvedelemmel
 közeledik hozzá; a ki a szerelmi dolgokban
 kedveli a regényességet, a sétákat az ablak
 alatt, a rejtekben való várakozást, s a félté-
 kenykedési jeleneteket; a ki végre nem jobb
 a többinél, csak ostobább. A gondviselés, a
 kit darabunkban Ryons urnak hívnak, le-
 leplezi a regényes Montégre urat s mikor es
 gyanúsításokkal támadja meg szerelmét,
 Jane kiábrándul. A gyanúsításokra csak es
 az egy szava van: „Ostoba!“ — s kiadja
 az utat Montégre-nek, készen rá, hogy par-
 dépit a karjaiba omoljon a legközelebb levő

sok megszakítását és az önálló vámterület létesítésére való intézkedések megtételét, a kormány rögtön meghátrált s a kitartott sajtónak harci tárogató helyett sietett pástorsipót nyomni a markába.

A „Pester Corr.“, a mely csak két nappal ezelőtt nagy hangon hirdette, hogy Ausztria a vámközösségben kizsákmányolja Magyarországot s hogy az osztrák követelésekkel szemben gondolni sem lehet közös vámgazdaságra, hanem a legnagyobb gyorsasággal kell hozzáfognunk a vámsorompók felállításához, most már elvetendőnek tartja az ő harci riadójának teljesen megfelelő ellenzéki indítványt. mert „a szerződőtárs megrohanásának elvét Magyarország semmi esetre sem követheti. Ha már az osztrák kormány által elfogadott utasítás is nagy politikai hiba: a magyar képviselőházi ellenzék indítványának elfogadásra egyszerűen végzetes lenne.“

Azért lovagias a magyar nemzet, hogy engedje magát megtámadtatni az ő kedves „szerződőtárs“ által, de ennek kirohanását a világért sem szabad hasonló támadással viszonznia!

A mi még pár nappal előbb Ausztriára nézve volt „öngyilkos politika“, az ma már Magyarországra nézve lenne „végzetes“; azért a magyar kormány ma már kereken visszautasítja azt a mivel tegnapelőtt még maga fenyegetőzött.

Persze a politikai szélhámoskodásnak ilyen a logikája s a pléhből való villámok zörgetése legfőleg az azt sebzí meg, a ki rázogatója őket. Mert bizony szomorúan neveltség a hőködő magyar kormánynak ez a rögtönös megfutamodása, a melyet még neveltségesebb indoklással iparkodik fedezni.

Az idézett félhivatalos könyvatos jelentése szerint ugyanis a Bánffy-kabinet ki fogja jelenteni, hogy felesleges a szövetség felmondására vonatkozó indítványt elfogadni, miután a felmondás ugyanis okvetlen meg fog történni, a tárgyalásokat

ferfinak, aki jelenleg nem lehet más, mint a gondviselést játszó Ryons ur. Mindebben nincsen semmi logika — mondja Dumas, illetőleg szövivője Ryons ur — s mindamellert ez a legtermészetesebb dolog a világon. A miben mélységesen igaz a van, nem lehet benne kétség.

Csak hogy Ryons ur — s ez már nem oly természetes, ambar annál szebb — nem az az ember, a ki megrabolja a szerelem csatáiban elhullottakat s visszavezeti Janet a férj karjaiba. Megmagyarozza, amit hamarabb kitalált, mint Jane maga, hogy a szegény kisasszony feleség, tulajdonképen a férjét szereti s az áldását adja rájuk.

Íme tehát a „Nők barátjának“ a témája: a megtévelyedésnek induló női lélek, a kit vissza kell vezetni az igaz ösvényre. Igen ám, de nem úgy, mint a „Váljunk el“-ben, hol maga a férj győzi meg az eltévelyedésről feleségét, hanem egy új, egy frappáns módon — a mit azonban csak Dumas nagy szelleme tud veünk elhítenni — egy férj, a „nők barátja“, Ryons ur. Ryons urnak természetesen, segítségére van a megcsalt és megtévelyedett feleségnek szerelmi csatlódása, a mi Montégré ur iránti szerelmében éri, mikor megtudja, hogy szeretője sem jobb a többi férfinál, tehát férjénél sem, csak — ostobább. Ez ostobaság alul kivettnek gondolja Ryons urat, ki szerelméből kiábrándítja

pedig a törvény értelmében folytatni kell, nem fogadhat el tehát a kormány oly utasítást, mely a tárgyalások megszakítását írja elő neki.

Persze a kormány nem akar tudni róla, hogy a felmondásra való utasítás soha sem felesleges addig, a mig az tényleg be nem következett, ez pedig tudunkkal még nem történt meg. Aztán az sem áll, hogy a törvény értelmében a szerződés megújítása iránti tárgyalásokat folytatni kell, mert az 1867. évi XVI. törv. cikk 22-ik szakasza szerint csak megkezdendő az újítási egyezkedés, de hogy ez folytatandó akkor is, a mikor már kétségtelen, hogy megegyezés létre nem jöhet, azt jónakul a törvény nem is mondhatná.

Nos, az egyezkedési tárgyalások már régen folyamatban vannak; az osztrákok már hivatalosan ki is mondták, hogy csak az általuk proponált feltételek alatt hajlandók az újításra s a magyar kormány is kijelentette, hogy azoknak nem engedhet. Mire való tehát a tárgyalás folytatása?

A mikor a magyar kormány ennek dacára ragaszkodik a tárgyalások újra való felvételéhez, akkor elárulja azt a szándékát, hogy az osztrák követeléseket mégis hajlandó teljesíteni, mert másképp eredményt ezekről a tárgyalásoktól nem is remélhet.

A Bánffy-rendszer egy községi restaurációja.

A B. Mágocsan az első határnapról bizonytalan időre elnapolt községi választás márc. hó 18. napján végrehajtatván, valóságos kis Tarnóciáddá nőtte ki magát. Járási főszolgabíró ur, miután a község-bíró az előjáróság megszűnt hivatalának jelétül eléje helyezte a község pecsétjeit, és miután elnöklő ura volt és újból megválasztatni szándékolt esküdteknek is megadta a képviselőtestületre ruházott kándidálási jogot: minden bevezető szó nélkül elrendelte a másodbírói állásra való kijelölést.

és mert szeretnie csak kell valakit, jobbat az uránál, szerelemre gerjedt iránta.

De Ryons ur csak a „nők barátja“ s mint jó barátához illik, megmagyarozza Janának, hogy mennyire megtévelyedett, hogy tulajdonképen nem szeret mást, csak egyesegyedül a férjét — Simerose urat. Ilyeténképen aztán vége van az egész összejáratásnak és bonyodalomnak s kész a megoldás, a mi nem más, mint Simerose ur ajánlása kapja a feleségét Ryons urtól, nem azért, mert az neki barátja, hanem mert Ryons ur a „nők barátja“, a ki megvédi őket a megtévelyedéstől és visszavezeti férjük karjaiba.

Íme a szellemes sujet, a melyet aztán Dumas szikrázó szellemességgel, villogó-csillogó képeivel, hasonlataival, mulattató, gyújtó mondásaival fűszerez s pazar elmésséggel végig kerget őt felvonáson keresztül s a ki vételes esetet alakjainak szinte a lelkéből vett argumentumaival s az egész mű hangjának a magas, elmés színvonalon tartásával teszi nemcsak elfogadhatóvá, de szinte — tetszetőssé is. És maga a főalak, Ryons ur úgy beszél, úgy cselekszik, hogy semmi kétségünk sem merül fel az ő „nők barátja“-nak mivolta ellen s ha szavait halljuk, a természetes üdeségű, kristálytisza patakra gondolunk, mely piszkos sziklákon halad bár keresztül, de medrében ezüstöt, aranyat,

A képviselő testületnek a 14 volt esküdt által megduplázott lárma két nevet hangoztatott jól kiérthetőleg. Suszter Jakabét és Hirt Vendelét, de mert Hirt Vendel a már három ízben nagy többséggel győztes ellenzék jelöltje volt, elnöklő ur természetesen az ordítószóból csak Suszter Jakab nevét hallotta ki, melyet listára is jegyzett, és mert a másikat hallani nem akarta, az ellenzék a képviselőtestület leszávását követelte. Elnöklő ur most egy új keletű taktikát alkalmazott, (melyre patentot kérhet) olyképp, hogy midőn a képviselőtestületet leszávattatta, és ebben a két párt leadott szavazata egymást megközelítő volt: leszávattatta ehhez még a volt esküdteket is, kik közt egynémely, mint ki már képviselői minőségében leszávazott, abba a kis hibába esett, hogy még egyszer bement a hivatalos jelöltek nevét. Ezen új keletű kándidáló eljárással hoztak össze Suszter Jakab mellett 31, Blumenschein Ferenc mellett 30 szavazatot, Hirt Vendel pedig nyert 15 szavazatot. Ezek után bizonyára azon hiszemben lesz mindenki, hogy a taktikázás tovább nem folytatódott és hogy a szavazatokat nyert 3 egyéniség kándidáltatott is a II. bírói állásra. Csak hogy nem így tanítja Tarnóczy iskolája! A két hivatalos jelöltet elfogadta jelöltnek az elnök ur, de a harmadik ellenzéki jelölt helyébe az előzőhöz hasonló eljárással újabb szavazást akart elrendelni: mire az ellenzék látva, hogy ő törvényadta jogával nem élhet: ezen eljárás ellen való tiltakozása bejelentésével otthagya a termet. A választási elnök urnak nem méltóztatott ezen tiltakozást jegyzőkönyvbe venni, de a hitelesítésre választott 3 megbízott közül kettő aztán ennek okáért nem is írta alá a jegyzőkönyvet.

Ami ezután következett, azáltal az alkotmányos választás valóságos főbírói kinevezéssé változtatott át. A főbíró ur ugyanis listájával kezében, a község háza küszöbéről, figyelmére sem méltatva a vele szemben táborozó két háromszáz választó által a jelöltek közül az általa óhajtottaknak egyhangulag hangoztatott neveit: csak az őt jobbról is, balról is, körül fogó Flachsits, Feuerstein és Schwarz fülbekiáltók kívánsága szerint jegyezte ki magának a bírótól kezdve az utolsó esküdtig az egész előjáróság létszámát, egyik kivételével a voltak. Erre, mint ki jól végezte dolgát, befordult vissza a terembe, faképnél hagyva a választókat, ki sem hir-

dragagyöngyöt mos ki. Hát még Jane, a tisztalelkű, a jól nevelt leány, a ki a hazaságnak csak lelki örömeiről tud, azokról ábrándozik, de a mikor újdonsült férjura hűtlenségét megtudja: ő is hasonló hűtlenségre határozza el magát s keres egy szeretőt, egy igaz szívet. Talál is Montégre urban, de mikor belátja, hogy az se jobb a férjénél csak ostobább, óh akkor, akkor ez egy szóval tejezi ki lelkének összetört reményeit, ábrándjait:

— Ostoba!

Ez az egy szó nagyhatásnak ígérkezik s a mint ismereni szerencsénk van a mi kedves művésznőnk R. B a l o g h Etelt, hiszszük, hogy nem kevesebb hatást fog ez egy szóval elérni, mint a nemzeti színházban Márkus Emilia asszony. Ryons ur szerepét, Follinusz — sajna — betegesen fekvő, S o m o g y i igazgató játszása s mert temperamentuma megfelel a szerepnek, szintén hatásra számíthat. Különbén az előadásra a társulat legjobb erői vannak mozgósítva: Montégré M é s z á r o s Lajos, Simeroset B a l l a Kálmán adja s ha még tekintetbe vesszük, hogy K a l m á r Piroska, P. Kovács Mariska, Dezséry játszanak a darabban — nagy és általános hatást jósolhatunk a „Nők barátja“-nak!

detve nekik a kinevezés eredményét. Csak a volt bírónak jutott eszébe nagysokára egyet kifordulni és a tulajdonképpeni választásra várakozó tömegnek odakiáltani: no, hát mégis én lettem a bírótok! Persze, a mit erre az allokúcióra kapott a felzudult sokaságtól, azt nem köszönte meg. És evvel ki akarom mondani bevégeztetett B. Mágon 1896. február hó 18. napján az alkotmányos községi választás.

r. l.

Hirek.

Pécs, 1896. február hó 21.

Geberdusz.

Ami a nagyságos uraknak a konyak, a teins uraknak az ó olivovica, az a szegény embernek a geberdusz. Mi az a geberdusz? Az ami a többi: pancs. Spiritusból készült műmoslék. Ha a spirituszba pörkölt cukrot raknak, — kész a konyak. Ha a spirituszba néhány aszalt szilvát dobunk be, kész a szilvorium. Ha pedig csak közönséges vízzel vegyítik, kész a geberdusz.

Hogy ki keresztelte el a közönséges kráczler-snapszot geberduszra, s honnét vette e szó eredetét, az nem tudatik. A legszebb magyar népdaloknak sem ismerjük a szerzőjét. Így vagyunk a geberduszszal is. Talán a „gebedj meg“ szóból eredhet. Annyi tény, hogy csakis városunkban és Pécs vidékén ismerik e szót. A napszámos és tafürészelő demokraták körében születhetett e szó, s ők pártolják legjobban a geberduszt, mely furcsa pálinka-elnevezés csak egy év óta van forgalomban és divatban.

Eddig úgy mondták tréfásan, hogy „szegény embernek jó a szilvapálinka is.“

Most azt mondják, hogy „szegény embernek jó a geberdusz is!“

Más vidéki ember e szó alatt Geberdusz talán valami idegen szentet képzelhet. Például milyenképen hangzanék a kalendáriumban, ha Pongrácz, Szervác, Bonifác, Kunigunda és Leokádia mellett ott találnók még szent Geberduszt is! Különösen oda passzolna ez Leokádia elé!

Csodáljuk, hogy élelmes szatócsaink közül még egy sem akadt, aki boltját „Az igazi Geberduszhoz“ címre kereszteli. Egyebként ami késik, nem mulik. Talán majd a közelebbi országos követválasztás alkalmával valami kormányparti megrecepicált polgártársunk kortestanyája veszi föl majd e címet. Milyen szépen fog majd ez hangzani:

Rákoci Joáchim
vegyes kereskedése

a szabadelvű, igaz Geberduszhoz.

Proszit Helf Gott! Egészségére! Na zdrávlje! — Tessék besétálni! Egy kupica ára anti liberálisoknak 4 krajcár, hibeinknek — ingyen, jelöltünkre szavazóknak külön helyiség! Tessék besétálni!

B a n D y k a.

Napirend 1896. február 22-én.

Naptár: szombat, febr. 22. — Róm. kath.: Péter. — Prot.: Didim. — Görög-kel: (febr. 10.) Karalam. — Zsidó: S. Tezave — Nap két 6 óra 37 perckor — Nyugszik 5 óra 32 perckor. — Hold két este 6 óra 44 perckor. — Nyugszik reggel 4 óra 14 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok hid.g. légnymás 756. — Kihátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint éjjeli fagy és keleten csapadék várható.

Színház: „Nők barátja“ színmű Dumas Sándortól 5 felvonásban.

Katonai sorhajás a pécsi szolgabírói járás első korosztálybeli hadkötelesek részére reggel 8 óra-kor a vármegyeházán.

— (Ujjoncozás.) A város katonai osztálya elkészülvén a sorozási előmunkálataival, a folyó évi ujjoncozás határnapjai is

megállapítottak. E szerint az ujjoncozás április hó 27-én (hétfőn) veszi kezdetét, mely napon az első korosztálybeliek kerülnek sorozás alá; 28-án a második korosztálybeliek lépnek a sorozó bizottság elé; végre 30-án a harmadik korosztálybeli hadkötelesek és az idegen illetőségű, de sorozás alá Pécsen bocsájtott hadkötelesek felett tartatik meg a sorozás.

— (Pályázat.) Baranyamegye Dályok községében harmadosztályu postamesteri állás van üresedésben. Pályázók kérvényeiket három hét alatt nyújtsák be a pécsi posta és távirat igazgatóságához.

— (Garay János szobra.) Szegvár városa az ezredéves ünnepséghez a maga részéről azzal járul hozzá, hogy a város főterén nagy szülőttének Garay Jánosnak szobrot emel. A szobor készítésével a bizottság Szárnyovszky Ferenc ismert fiatal szobrászt bízta meg, a ki párisi műtermében mintázza a szobrot. Szárnyovszky jelenleg Budapesten időzik, de a jövő héten visszatér Párisba, hogy befejezze művét, melyet ércebe öntve az év nyarán fognak leleplezni Szegváron.

— (A Duna magaviselete Mohácsnál.) A budapesti napilapok olvasói naponként — mint eddig egyik évben sem — értesülnek a Duna jegéről, vizállásáról, de csak a Budapest és Baja közötti állapotokról. A Duna mellékének többi részei, az semmi. De nehéz is arról értesítést adni, mert könnyen úgy jár az ember azzal a szeszélyes időjárással, hogy belekandikál a tudósítónak a levelébe és fogja magát, ha az azt találja írni: „a Dunán a jég még erősen áll, hidat építenek rája,“ mire az a levél a szerkesztőségbe ér, a nyomdába jut és a lap olvasóinak szeméi elé kerül, az időjárás úgy megváltozik, hogy a „közlekedést betiltják“ mint egyik jól értesült laptársunk is járt a betiltással, és még utána két hétre is kocsi-val közlekednek a jégen. Meglehet csupán azért közlekednek, mert „tiltva van.“ Ma esütörtökön — írja levelezőnk — még javában járnak a gyalogosok Mohácsnál a Duna jegén, ámbár a viz áradása ismét szükségessé tette a deszka-hidat, hogy a gyalogosok a partról a jégre juthassanak. De azután beljebb még mindig 15–25 centiméter vastag a jég, felszíne „füves“ (zöld); rothadt is már eléggé és ennek következtében a valószínűség azt mutatja, hogy árvizünk a jégtorlasztól az idén nem lesz. Felülről is e reményre jogosítanak a jelentések. A város átellenében a parthoz kötött telelő malmok tulajdonosai is könnyebben „druckolnak“ a mostani enyhe időjárás miatt, malmaik nincsenek már anynyira kitéve az összetörés veszélyének, de a jég még nem ment el, kárt tehet. Az árviz elleni védekezésről szóló szabályrendelet a miniszterium által megerősítve leérkezett, mire a Duna is összehuzta magát.

— (Összeszusta magát.) Tegnap este úgy kilenc óra tájban rémes kiáltást hallottak a kálvária-utcának a kálvária-tájéki lakói s a kik kimentek a kiáltásra, nem láttak semmit. Nem, mert a ki kiáltott, úgy feküdt a kálvária-domb alján alélton s csak nagysokára tért magához és tudott feltápászkodni. Dr. K a József napszámos volt az illető, ki részeg fővel bandukolt haza s a

helyett hogy a dombról a levezető lépcsődkön ment volna le, egyszerűen lelépett a magas falról s az esés következtében betörte az orrát és fejét s arcával horasolta a földet, úgy, hogy csurom vér lett az egész feje. A magához tért munkás kijósanodva ment a petresselyem-utcai kúthoz, ott megmosakodott a vértől s aztán hazaballagott, hogy beköttesse a feleségével a sebeit.

— (Rejtélyes eset.) Szegváron, valamint Tolnán a szomszédokban is egy rejtélyes esetről beszélnek szeltében-hosszában, mely a múlt vasárnap történt. Szavahihető emberek beszélnek, hogy a Tolna-Mózs vasuti állomásnál berakodásra egy nagy faladt tettek ki, mely körül egy tolnai ublánus tiszt kutyája feltűnően szaglálódott és körül ugrálva megugatta a ládát. E különös viselete az okos kutyának felhívta gazdája figyelmét, a ki arra kérte az állomásfőnököt, hogy az ő felelősségére nyitná ki a ládát. Az állomásfőnök ezt nem tehetvén, a tisztet kérésével elutasította. E közben megjött a vonat is és a ládát felrakták, a tiszt pedig kutyájával felszállt a vonatra. Sárosgárdnál a tiszt leszállt a vonatról várva a Budapest felé haladó gyorsvonatra, az említett ládát itt letették s a mint ezt az okos állat észrevette, ismét erősen szimatolt, nyöszörgött s ugatott a láda körül. A katonatiszt most már kérve követelte az állomásfőnököt, hogy nyitassa fel a rejtélyes ládát; mert az ő kutyája nem ok nélkül ugrál, jajgat a láda mellett. Az állomásfőnök hivatkozva a szabályzatra, kijelentette, hogy a kérésnek nem tehet eleget. Az állomáson két pénzügyőrt pillantott meg a tiszt, akiket felszólított, hogy miután nekik szabad a podgyászt átvizsgálni, nyissák fel a ládát. Ezek fel is nyitották azt, melyben nagy ámulatukra egy félig alélt lány volt, ki azonban beszélni nem tudott. A leányt természetesen kivették a ládából s hogy tovább mi történt, arról hallgat a krónika.

— (A móssi temploma.) Ajtatos nép lakik Mózs tolnamegyei községben, de azért mostanában nem mernek templomba menni; mivel a templom boltozata veszedelmesen össze-vissza repedezett. Múlt héten Pártos Gyula fővárosi műépítész véletlenül a faluba jött s megtekintette a templomot is és látva a veszedelmes repedéseket, kijelentette a plébánosnak, hogy tegyen haladéktalanul jelentést; mert a veszedelem könnyen beállhat, a mennyeiben most már a mennyezet egy részét csak a külső vakolat tartja. Ezóta nagy a félelem a lakosok között, a templom pedig üresen áll. A plébános jelentésére a napokban hatóságilag is megvizsgálják a roskadosó templomot.

— (A mohácsi iparosok olvasóköre) által farsang utolsó keddjén rendezett „Karneval herceg temetése“ estélye teljes sikerrel folyt le. Az estélyen — mint tudósítónk írja — oly nagy közönség jelent meg, hogy helyet alig lehetett kapni és ez a megjelent közönség társadalmilag oly együtt való és együtt tartó volt, hogy ily kedélyes estély már régen nem volt az iparos körben. Az Egrich József igazgató által rendezett temetési tréfás menet úgy fényes kiállításával,

valamint tréfás felvonulással teljesen kielégítette a vendégeket. A négyeseket 80 pár járta. A mulatókat a reggeli napsugarak figyelmeztették a hamvaszószerdára.

— **(Árvíz — borból.)** Tegnap este félnyolc óra tájban a siklósi-országut végén a Mayer-féle háztól egészen a Wertheimer-féle házig valóságos borár folyt végig az utca fagyos rögein. Ennek a csodának — mert hisz csodaszámba mehet egy árvíz: borból — az okozója pedig nem más volt, mint egy tekintélyes erejű kocsikarambol, mely a mássaházhoz közel történt, hol az Engel-féle borkereskedő-cég kocsijának egy másik kocsi a sötétben nekiment s azzal összeütközvén, míg ő maga csaknem darabokra zúzódott, addig a boroshordókkal megakartott kocsiról a nagy zökkenés következtében több hordó leesett s egyiknek a dugasza pattant ki, másiról az abroncsok töredezték le, harmadiknak a feneke ütődött be s a bennök levő bor szerteszét folyt az utca földjén, mely szomjasan itta be a ritka italt, a mivel locsolni az ég sohasem kegyeskedik a kiszáradt vén földet. A másik kocsi pedig teljesen összezúzódott s még szerencse, hogy kocsisának, ki lehullott az összeütközés következtében a bakról, az ijedtségen kívül komolyabb baja nem történt. A kik pedig szemtanui voltak az esetnek, azt erősítik, hogy a vak sors eltévesztette az időt, mert olyankor kellett volna ezt a kocsikarambol rendeznie, mikor azok fiakkeroznak arra, kiknek tisztében állana az utcai világoosságra való felügyelet; úgy legalább felgyujtatnák máskor a mássaház körül a gázlámpákat, a mik most sohasem égnek!

— **(Halálosítás.)** Vilhelm Gyula, fehértemplomi kir. törvényszéki bíró 58 éves korában meghalt. Haláláról a fehértemplomi kir. törvényszék, ügyészség és járásbíróság bírói kara együttesen bocsájtott ki gyászjelentést.

— **(Női párba.)** Tegnap este női párba volt szemtanui a malom-utcán járókélók. Két asszony, Kormos Mari és Favelka Jánosné vívták a párba; az egyik kezében egy nagy darab kő, a másik kezében pedig egy baltanyél lévén, a mely gyilkos eszközökkel ugyancsak igyekeztek egymás fejének ártalmára lenni. Azonban, mielőtt még vér folyt volna, közbelépett egyik férfit a néző közönség közül s szétválasztotta a párbaező némbereket, a kiknek neveit aztán egy arra járó rendőr feljegyezte s ma becítálta őket a rendőrbiztos elé. Itt aztán kitűnt, hogy a női párbaező oka: „Keresd a férfit!“ S mert Kormos Mari olyan férfit keresett, a kihez semmi jussa nincs, s a kihez csak Favelka Jánosné asszony formálhat igényt, lévén az az ő férjeura, Favelka János, hát a két vetélytárs halálra kereste egymást már régebbi óta, s mikor tegnap este Favelkáné meglátta Kormos Marit, rátámadt s ebből keletkezett a női párba, a folytatása a kir. járásbíróság előtt lesz, hova a két vetélytársat elküldte a rendőrség panaszt emelni.

— **(Szivargyár a kiállításon.)** Az eszedéves kiállítás dohányjvedéki csarnokában az összes bel- és külföldi különleges szivart és szivarkát frissen is árulják. Ott

készítik a közönség előtt s azonnal áruba is bocsátják. A kiállítási kis szivargyár vezetője egyik pénzügyminiszteri titkár lesz. A dohányjvedéki igazgatóság, ha a csarnokban előférhet, tervezi a török dohány válogatásának és vágásának bemutatását is.

— **(Mohács város készülődése a millenniumi ünnepélyre.)** A városi képviselőtestület, a kaszinó és az iparosok olvasóköre által kiküldött együttes bizottság szerdán délután foglalkozott először az ünnepségekre való hozzá készülődéssel. A Magyarország alkotmányának történetében oly jelentékeny sarkpontot képező mohácsi csatában elesettek emlékét még mai napig semmiféle emlékkő, vagy emlékszóbor nem jelöli. Csupán a futó szerencsétlen nevelésű II. Lajosnak van egy közadakozásból felállított téglarakáson nyugvó „oroszlán“ emléke. Az elül említett bizottság elhatározta, hogy ennek helyére, a rendelkezésére álló 2500 frt erejéig, állít egy emlékszópot. A tervezet elkészítésére, dr. Huszár Sándor indítványára a bizottság az országos magyar mérnök és építész egyesületet kéri fel, hogy írjon ki pályázatot, jutalmul 100 frtot bocsát az egyesület rendelkezésére. Az emlék felállításának helyét Margitai Péter indítványára a II. Lajosról nevezetes Csele patak lett kitűzve. Tehát nem a csatában elesettek, hanem „II. Lajos emléke“ lesz. A hősök maradjanak.

— **(Katonai utóállítás.)** Tegnap katonai utóállítás volt a Scholtz-féle sörházban, melyre kevés számban jelentek meg a katonai utóállításra kötelezett hadkötelesek, kiket a katonai és polgári bizottság hamarosan felülvizsgálván, az utóállítás kevés idő alatt véget ért.

— **(Az idej hadgyakorlatok.)** Az idej fegyvergyakorlatok nagy gondot adnak a tartalékos katonáknak. Ilyen idő tájban már mindig nyilvánosságra hozzák a gyakorlatok idejét, most még a hadkiegészítő és a honvédkiegészítő parancsnokságok sem tudnak felőle semmit. A katonai ügyosztályt egyremásra zaklatják a kérdezőkérdeésekkel, de természetesen itt se tudnak határozott feleletet adni. Különösen a kereskedővilág érdeklődik a gyakorlatok iránt, amelyre nézve a hadgyakorlatok ideje az idén az ezredéves kiállításra való tekintettel nagyon fontos kérdés.

— **(Még a tyúk is kikaparja.)** Két évvel ezelőtt ismeretlen tettes elloptott Gyulai Sándornétól, vagyis annak ládájából 20 darab ezüst gombot. Akkor be is jelentette a károsult nő a lopást, de nem került meg a tolvaj. A minap azonban Gyulai Sándorné egy fiatal paraszt ember rokkján olyan gombokat vélt látni, a minők az ő elveszett gombjai voltak s nem volt rest arra, hogy gyanuját közölje az illető fiatal emberrel, kit megszólítván tudakolta, hogy hol vette azokat a mándliján levő gombokat, mert ő úgy véli, hogy azok az ő szublótjából eltűnt gombokkal azonosak. A fiatalember nyomban megmondta, hogy azokat kézalatt vette egy bizonyos Fehér Menyhért nevű embertől, a kinek lakását is megmondta. Az asszony utána nézett a dolognak és megtalálva az illető Fehér Menyhértet, vallatóra fogta és az be is ismerte, hogy a gombokat csakugyan ő adta el és ezelőtt két évvel csakugyan ő lopta el azokat Gyulainé szublótjának fiókjából. Az asszony bejelentette az esetet a rendőrségnek, a hol

megtették nyomban az intézkedéseket arra, hogy az asszony megkapja ezüst gombjait, a tolvaj pedig illő jutalmát.

— **(Cigányok bálja.)** Akik az egész farsangban azon voltak, hogy minden halandó kimulassa magát a nótáik mellett s a bálókban mindig másoknak huzzák a csárdást és keringőt, most a bőjt elérkezével ők maguk is mulattak egy jót. Tegnap este volt ugyanis a Scholtz-féle sörházban a pécsi zenészek táncmulatsága, melyen igen sokan vettek részt. Jókedvű, kedélyes mulatság volt ez, milyent csak a könnyűvérű muzsikussal tud rendezni és végigmuladni, olyan jókedvvel, mintha nem is közelednék a bőjt és a nyirettyük nyugdíjbatétele.

— **(A kiknek nem vessz ki a magja.)** Kik lehetnének ezek mások, mint a csavargók, a kik az egész télen dolgot adtak a rendőrségnek s most a bőjt beálltával sem akarnak felhagyni a csavargással. Így az éjjel tartott razzian hat csavargót fogdostak össze a rendőrök, a kiket aztán bevitték éjjeli szállásra a kóterba, ma délután pedig előállították őket a rendőrkapitány elé s ott mindegyik számára kiadták a tolonclevelet, hogy szűkebb hazájukba utaztassák őket.

Művészet, irodalom.

○ **Uff király.** Hosszu utat kellett megtenni ennek az eredeti operettnak, míg a népszínházról hozzánk eljutott, mert szülőhazájában már le is került a műsorról, mire nálunk bemutatóra került s bizony ki kell jelentünk, hogy most is ugyan szépen meglettünk volna nélküle. Mert ilyen vásári komédiát még ritkán láttunk színpadon, a melynek betanulására kár volt időt és fáradságot pazarolni. Zenéje a darabnak csupa összelopkodott reminiscenciákból áll, komikumának motívumait pedig a cirkuszok clownjaitól vette kölcsönbe, hol a pofozkodást s a földön való hempergést tartják a humor legnépszerűbb eszközjeinek. Természetes, hogy az ily darab előadásáról komoly kritikát írni nem is lehet, mert ebben a szereplők akkor cselekesznek a darab szellemének megfelelőleg helyesen, ha a legképtelenebb túlságig viszik a torzítást, a mit tegnap különösen Polgár a címszerepben a leglelkieseresebben teljesített is. Csak Kaposi Józsa (Lazuli) és Hevesi Janka (Laula) tudtak egypár énekszámmal némi hatást kelteni, egyébként nagyon tartózkodóan viselte magát a közönség, mely nagyon csekély számban élvezte ezt a premiért. Hisszük, hogy ezzel a bemutatóval végkép be is fejezte „Uff király“ pályafutását színpadunkon.

Törvényszék.

§ Az ál-Garay. Megvesztegetés vétsége miatt álltak ma a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága előtt Garay József, Izák András gilvánfai és Borica József magyar-mecskei lakosok. A megvesztegetés vétségét pedig az képezte ellenük, hogy 1894. márc. 17-én a kisteleki kincstári mentelepen lovaikat szabálytalanul akarták fedeztetni s ezért 1—1 frttal megvesztegették a mentelep felügyelőjét, Siska Lajost és a mellé rendelt Toppler Józsefet. A két katona szabálytalan eljárása azonban kitűnően, ők a hadbírószág elé ke-

rültek és Siska Lajos 4 havi börtönre és lefokozásra, Toppler József pedig 7 havi nehéz börtönre ítéltetett. A hadbírók ekkor áttették az iratokat a kir. törvényszékhez, hogy megvesztegetés vétsége miatt indítsa meg az eljárást Garay és társai ellen és Garay József, meg Borica József vád alá is helyezték s mikor a végtárgyalást meg akarták tartani ügyükben, akkor tűnt ki, hogy Garay József nem Garay, hanem a veje, Izsák András, a ki ugy a szentlőrinci járásbírósnál, mint a vizsgálóbíró előtt az öreg Garay József helyett megjelent. Új végtárgyalást kellett tehát kitűzni s erre Izsák Andrást is vádlotként megidézni. Így tehát a mai végtárgyaláson három vádlott volt, a kik ellen azonban, amaz alapon, hogy Garay József nem is tudott a dologból semmit, helyette mindent Izsák András végezvén, s mert Borica szabálytalanság elkövetésére nem kérte a mentelmi katonákat s Izsák András, az ál-Garay szintén nem megvesztegetés céljából, de mint köteles járandóságot fizette az egy frtot, a kir. ügyész a vádat mindhármuk ellen elejté s a kir. törvényszék ez alapon mindhárom vádlottat felmentette a megvesztegetés vétségének vádjá alól.

§ Fa-tolvaj. Schmidt János rácmecskei lakos a pécsváradi közalapítványi uradalmi erdőből a múlt év március 11-én tölgyfákat lopott s ezzel valami 56 frt kárt okozott az uradalomnak: e vádat emelte a pécsváradi közalapítványi uradalom ügyész-

sége a kir. törvényszéknél. Schmidt Jánost Zsitny Ádám erdőőr a jelzett napon rajtakapta, mikor az erdőből négy darab tölgyfát akart ellopni. S mivel akkortájt gyakori lopások történtek az erdőkben, ez alapon a lopások elkövetésével általában Schmidt Jánost gyanúsították s az összes akkoriban ellopott fa mennyiségét s az így okozott kárt 56 frtra felezéséig, az uradalmi ügyész megvette feljelentését Schmidt ellen, a ki általában ismert fatolvaj hírében állt a vidéken. Schmidt Jánost a birói vizsgálat alapján vád alá is helyezték lopás büntetése miatt s ügyében ma délelőtt tartotta meg a kir. törvényszék a végtárgyalást, a mikor is azonban csak az nyert beigazolást, hogy a vádlott négy darab, összesen 4 frt értékű fát lopott el az uradalmi erdőből s ez alapon a kir. törvényszék vádlottat a lopás büntetésének vádjá alól felmentette s csak erdei kihágás miatt ítélte el jogerőből számítva 15 nap alatt fizetendő 5 frt pénzbüntetésre, esetleg 2 napi elzárásra. S mert az ítéletben ugy a kir. ügyész, mint az elítélt és a közalapítványi uradalom képviselője, Léva János közalapítványi ügyész megnyugodtak, az jogerőssé vált s az elítélt azzal közölte el a bíraktól, hogy 15 nap múlva visszajön, — letelni a két napi sárkát.

§ Egy váltó története. Althausser Ferenc siklósi lakos állt ma a törvényszék előtt váltóhamisítás büntetése miatt. Schwarz Lipót siklósi fakereskedőnek ugyanis egy 70 frtról szóló váltót adott át az illető, melyre fiának, a ki üzlettársa volt, a nevé-

ő írta rá, annak tudta nélkül, de megnatalmazása alapján. Mikor aztán Schwarz Lipót a váltót beperelte, Althausser Alajos megtagadta, hogy ő aláírta a váltót, s erre esküt is tevén, a pert felperes elvesztette. Ekkor váltóhamisításért feljelentette a kir. törvényszéknél s az öreg Althausser vád alá helyeztetvén, ma délután tartatott meg ügyében a végtárgyalás, a melyen azonban — minthogy a vádlott beigazolá, hogy fia meghagyása alapján írta alá a nevé — a kir. törvényszék az öreg Althausser Ferencet felmentette a váltóhamisítás vádjá alól.

Határidő-naptár.

Meghalt a farsang; lettünk a farsangi naptár is a lapok hasábjairól, hogy helyet adjon az egyszerű, a prózai határidő-naptárnak. Ime:

Február 22. Katonai sorshuzás a vármegyeházán a pécsi szolgabírói járás első korosztályu hadkötelesei részére d. e. 8 órakor.

Február 23. Pécsi jótékony nőegylet utolsó előtti tea-estéje a Deák-utcai egyleti helyiségben d. u. 4 órakor. — A pécsi takarékpénztár-részvénytársaság közgyűlése d. e. 10 órakor. — Heringlakomával egybekötött táncvigalom a Vigadóban este 8 órakor. — Mohácsi áll. polgári iskola ünnepe.

Február 27. Pécsi vendéglősök szövetségének közgyűlése a Vigadóban.

Március 1. Pécsi jótékony nőegylet utolsó tea-estéje a Deák-utcai egyleti helyiségben d. u. 4 órakor. — Izraelita ifjuság tánckoszorúja Bar. Monostoron.

Március 2. Ujoncozás kezdete a hegyháti szolgabírói járásban.

Március 6. Ujoncozás vége a hegyháti szolgabírói járásban.

Aztán oly mozdulatot téve, mintha be akarna lépni, egy pillantást lövelt a két nőre.

— Ismét egy áldozat! — szólt gunyos mosolylyal.

A gróf megragadta Savaréze-nek a karját.

— Ne közeledjék! — ordítá. — Akár élő, akár halott, ne közeledjék e nőhöz! . . . Ó az enyém . . . De őnhöz is jogot tartok, Savaréze ur. Ezuttal esküszöm, nem fog az ablakon át menekülni, mint Toulouseban.

— Ühm! Hát tudja ön? — kérdező Savaréze hideg gúnnyal. — Az bizony furcsa történet volt, ugy-e? Azonban a végkifejlet most következik. Jöjjön uram.

A két férfi eltávozott.

— Add át azt a kulcsot.

Ebben a pillanatban kopogtak az ajtón.

A grófné ingadozott és hátrahanyatlott a nélkül, hogy a kulcsot elbocsátotta volna, melyet görcsösen szoritott markában, mint a haldokló.

A gróf fölemelte nejét.

— Ne féljen, — szólt szárazon, remegő hangon.

— Álljon szilárdan, boldogtalan, álljon szilárdan, egyenesen! Semmiféle veszély nem fenyegeti önt! . . . De ezt a kulcsot! . . . Azt akarja, hogy erőszakkal csavarjam ki a kezéből?

— Azt nem fogja ön tenni, Károly! Ön meg fog engem hallgatni . . . Esküszöm . . .

— Ó, ne hazudjék! ne hazudjék! Én mit sem kérdezek öntől. Isten talán megbocsát önnek; én nem tartok föltte ítéletet. Ne remegjen többé, Cecilia. Ön szánalmat ébreszt bennem. Kell-e még százszor is ismétlenem, hogy nem fogom önt megölni s hogy nem én vetem önre az első követ?

— Az első követ! . . . Ó, istenem! . . . Ó engem házasságtörőnek tart.

Ujra kopogtak.

— Én vagyok! — hangzott kívülről a Savaréze hangja. — Ne féljen, Cecilia, nyissa ki az ajtót. Én vagyok.

A gróf nem tudva többé magán uralkodni, megragadta a grófnét és hevesen megrásta.

— Tagadhatja-e ön még most is? — szólt, s kiragadta kezéből a kulcsot.

A grófné kisiklott karjai közül.

— Nem akarom, hogy meglásd azt az embert! — szólt s aztán megragadta férjének a karját. — Én

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 21-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején Lukács László benyújtotta az indemnitynek újabb két hónapra való meghosszabbítása iránt való javaslatát.

A kereskedelmi miniszterium költségvetésénél felszólalt.

Kossuth Ferenc, a ki részletesen foglalkozik a vámszerződéssel, a kiviteli cikkek utáni fogyasztási adókkal, a kvótával, melynél az osztrákok irigységgel látják, hogy dacára a számtalan érvágásnak, Magyarország nem csak megél, de fejlődik is. A közös vámterületre nincsen szükségünk. Az önálló vámterület, mely politikai és gazdasági okokból szükséges, megszilárdítaná a magyar állam-eszmét. Ausztriával vámszerződésre nincs szükségünk, különösen mikor Magyarország nevével a Reichsrathban csu fot üznek. Alapja sincs a közös vámterületnek, mert Magyarország és Ausztria érdekei homlokegyenest ellenkeznek egymással. A közös vámterület kimondásával azt hittük, hogy az európai kereskedelem megnyílik előttünk; pedig ellenkezőleg történt: a nyugati államok elzárkoznak előttünk. Számokban, meggyőző érveléssel kimutatja ezután, hogy Magyarország a kiegyezés megkötése óta 1245 millió forintot vesztett csupán az osztrák iparcikkeknek nem megfelelő megvámolása által. A közös vámterülettel mi emeltük nagygyá Ausztria textil-, ruha- és

bőr iparát. A fogyasztási adók címén tíz éven át Ausztriával szemben 400 millió forintot veszteségünk; a szesz, cukor és sör után évről-évre többet veszítünk fogyasztási adó címén. A kvótára nézve határozati javaslatot nyújt be, mely szerint utasítsa a Ház a kormányt, hogy az Ausztriával fennálló vámszerződést azonnal mondja föl; tegyen intézkedéseket az önálló vámterület létesítésére. (Percekig tartó éljenzés a baloldalon. Szónokot számosan üdvözlük, köztük Apponyi Albert gróf.)

Tíz percnél szünet után Smialovszky Valér kormánypárti beszélt ki az időt 2 óráig a lehető legunalmasabban, persze neki minden úgy jó, a hogy van.

Kossuth beszéde alatt Hentaller Lajos közbekiáltott: Gazok az osztrákok, nem szövetségesek!

Szilágyi Dezső elnök nem hallván a közbekiáltást, Fenyvesi Adolf gyorsírófőnök odavitte hozzá az eredeti stenogrammot, a ki elrendelte annak törlését és így a közbekiáltás nem lesz megörökítve a Ház naplójában.

Hentaller később értesülvén az utólagos korrekcióról, követelte a közbeszólás bennhagyását, inkább szivesen elfogadja holnap a napirend előtt a rendreutasítást.

Az ügy eldöntetlen maradt.

TÁVIRATOK.

— **Öreg honvédek felvonulása** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az öreg honvédekről közlik a lapok, hogy felvonulásuk a király előtt, mely fel volt véve eredetileg a millenniumi ünnepek

keretébe, elmarad. Most úgy igazítják ezt helyre, hogy ennek az elmaradásnak semmi különös oka sincs, csupán az, hogy kimondták, hogy ez a felvonulás nem történhet másként, mintha a régi honvédek egykori vezéreik vezetése mellett vonulnak föl; ez pedig gyakorlatilag kivihetetlen.

— **Miniszterek a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége ma délben fogadta külön kihallgatáson Bánffy Dezső és Fejérváry minisztereket.

— **A stomfai választás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A stomfai petíció tárgyalását ma délután folytatták. A döntést csak holnapután hirdetik ki. Biztos forrásból merített értesüléseink szerint a petíció sorsa elutasítás lesz.

NYILT-TÉR +)

Figyelmeztetés.

A „Pécsi Figyelő“ f. hó 18-án a 40-ik számban közétett árverés, mely szerint f. hó 22-én Baarban 41 hektó 86 liter ó siller bor elárvereztetnék, nem tartatik meg.

Klenántz István
baari lakos.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

ártatlan vagyok! . . . Jer, fussunk! Én nem akarom, hogy meglásd ezt az embert!

Meg volt győződve Cecilia, hogy Savaréze fölfedezi Károly előtt, hogy ő volt Blánkának a kedvese és Mártának az atyja és meg akarta akadályozni, hogy kinyissa az ajtót.

Károly alig tudta magát mérsékelni vak dühében, mely kitört belőle.

Neje ölelései, a helyett, hogy megnyugtatták volna, még inkább fölingerelték. Szive haragtól és szerelemtől égett.

— Távozzál! — szólt nyers hangon a gróf, a terem közepéig vonszolva Ceciliát. Van itt egy másik ajtó is . . . Isten bocsásson meg neked . . . De, távozzál!

Károly a végső küzdelmet vivta, mely csak egy pillanatig tartott, mint a villámlás.

A grófné a kétségbeesés és ijedség erejével kapaszkodott férje karjába. Megkísérlette magával vonni Károlyt, míg Savaréze folyvást dörömbözött az ajtón, egyre kiabálva:

— Nyissa ki már, Cecilia! Hiszen ön itt van . . . Látom a gyertyafényt. Nyissa ki! én vagyok!

A grófnének agyában hirtelen egy mentő gondolat támadt. Azt hitte, ha Savaréze tudomást vesz arról, hogy a gróf ott van, menekülni fog.

Harsány hangon kiáltá tehát:

— Károly! Károly! Esküszöm neked, hogy ártatlan vagyok!

Egyszersmind még erősebben megragadta férjének a karját, hogy visszatartsa őt.

De a gróf magánkívül volt s fölemelte karját Ceciliára.

— Nyomorult! — ordítá. — Ön tudatja vele, hogy én itt vagyok! . . . Ön azt akarja, hogy még egyszer kicsúszszék a kezemből!

— Nem akarom, hogy lásd azt az embert! — dadogta a nő. — Nem akarom, hogy találkozzál vele!

— Tehát félted őt? — mormogta a férj elvörösödvé.

— Szeretlek, Károly . . . Szeretem Mártát . . . Nem akarom, hogy . . .

Cecilia nem végezte be mondatát.

Károlynak szabad volt egyik karja s kezében volt a kulcs. Eszt vesztve, lázas kézzel, hevesen sújtott alá öklével Cecilia fejére.

A grófné egyetlen sóhajtás nélkül rogyott össze, zúzott koponyával.

E közben Savaréze folyton kiáltozott.

A gróf ott hagyta elterült nejét és az ajtó felé rohant. Mielőtt a kulcsot a zárba dugta, rátekintett Ceciliára s tetőtől talpig megborzadt.

— Ő vérzik! — mormogta. — Mit cselekedtem én?

Kétségbeesve tért vissza Ceciliához. A báróné lelkendezve futott be. A gróf meghökkent, a mint Helént meglátta.

— Ön az? — szólt. — Ön, a Cecilia barátja? . . . Ápolgassa őt . . . Megütöttem.

Helén rémülten sikoltott föl s barátjánőjére borult.

A gróf fölnyitotta az ajtót s szemközt állt Savaréze-zel.

— Ej, hát itt van ön? — szólt emez, zsebében tartván kezét, fegyverén. — Nekem valóban úgy tetszik, mintha hallottam volna . . .

A legkitünőbb

és

legolcsóbb

hektograf-

anyag

kapható

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.

Csúz és köszvény

csúzos fej- és fogszaggyógyások, ütési és ficsamodási, valamint fagydagánatok ellen meglepő gyorsan és biztosan hat a

REPARATOR

nevű gyógyszer, melynek üvege 50 kr, vagy egy frtért minden gyógyszerárban kapható. A Reparatorral a Rókus-kórházban 136 esetben tétetett kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 129 esetben teljes gyógyulás éretett el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére kitűnő hatású és pompás ízű szer a TOKAJI CHINA VAS-BOR, mely az országos egészségügyi tanács javaslataára belülgymin. engedélylyel láttatott el. Sok rossz utánszat létezik, miért is kérem vételnél névalírásomat követelni. Kis üveg 1 frt 60 kr, nagy 3 frt.

ACATIA - SZAPPAN

kedves illata, kellemes habzása és rendkívüli tartósságánál fogva lett rövid időn kedvelté. 1 drb 50, 3 drb egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás üde, gyermekded arczbőr nyerhető. Az arczbőr mindennemű éktelenségét bizton eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite“

az arczbőr táplálására, üdén tartására szolgál, előkelő körökben igen kedvelt. Egy köcsög ára 2 frt.

Ezek gyógyszerárak kiválóbb speciálításai, melyek főváros és országszerte a legjobb hírnévnek örvendenek a postán is küldetnek.

KRIEGNER GYÖRGY

gyógyszertára a „Magyar Koronához“
BUDAPEST, KÁLVIN-TÉR.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Bérbeadó.

A székesegyházi urodalom tulajdonát képező

szabolcsi téglatelep

és a mánfai határban lévő

kőbányák

bérbeadók. A feltételek megtudhatók Hegedüs számtartónál Pécs, Szepesy utca 10.

A szigeti külvárosban Kaszárnya u. 30. sz. alatt

Olcsó lakás!

A Zrinyi-utca. 11. sz. a földszinten, — 3 utcai szoba, 1 cselédszoba, konyha, kamara és egyéb mellékhelyiségekből álló

kényelmes és csinos lakás

f. évi május hó 1-től bérbe adó.

Eladó ház.

A pécsi Mária utca 16. számú egyemeletes ház készpénzfizetés mellett szabad kézből eladó

Bővebb felvilágosítással szolgál a ház tulajdonosa.

Karlbauer József
Budapest Próféta u. 6. sz.

Beccét veszi

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjuntalmazott Szódapasztillait.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyfűszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapest, Váci-körút 17.

Pécsi kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyző pénztára.
23. szám 1896.

Meghívó.

A pécsi kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyző pénztára

1896. évi márczius hó 8-án vasárnap

délután 3 órakor a „Pécsi kereskedelmi ifjusági kaszinó“ helyiségében
(Király- és Mór-utca sarok, emelet, feljárt Mór-utczából)

rendes évi közgyűlést

tart.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság jelentése. — 2. Az 1895. évi zárszámadás, mérleg és statisztikai kimutatások előterjesztése. — 3. A felügyelő-bizottság jelentése s ennek alapján az igazgatóság részére a felmentvény megadása iránti határozat. — 4. Igazgatósági, 36 rendes és 12 póttag választása. — 5. Felügyelő bizottsági tagok választása (czégfőnök közül 2 rendes, 1 póttag, biztosításra kötelezettek közül 4 rendes, 1 póttag). — 6. Indítványok.

Alapszabály: 36. §. A közgyűlés a pénztári tagok kiküldötteiből, valamint az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagjaiból áll. — A czégfőnök urak képviselhetik magukat valamely alkalmazottjuk által írásbeli megbízás után.

39. §. A közgyűlésen csak oly indítvány és interpelláció vehető tárgyalás alá, mely legalább 10 kiküldött által 8 nappal a közgyűlés előtt írásban adatott be az igazgatóságnál.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, disz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapest, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)